

9. oktober 1996. Elinstallatørernes Landsforening mfl. mod Københavns Lufthavne A/S

Kriterier for prækvalifikation. Begrundelse for afslag på prækvalifikation

Københavns Lufthavne A/S udbød som begrænset udbud i henhold til forsyningsvirksomhedsdirektivet nogle storentrepriser vedrørende en terminalbygning, der skal forbinde en kommende jernbanestation med lufthavnens terminalkompleks. Det anførtes i udbudsbekendtgørelsen, at udbyderen i forbindelse med prækvalifikationen ønskede oplysninger og dokumentation om den interesserede virksomhed med hensyn til økonomi, teknik, kvalitetssikring, faglige kvalifikationer og erfaring fra arbejder med tilsvarende kompleksitet og størrelsesorden m.m. Det anførtes, at der ved prækvalifikationen skulle udvælges maksimalt fem virksomheder for hver storentreprise.

Sagen for Klagenævnet angik en af storentrepriserne. Der indkom 25 anmodninger om prækvalifikation vedrørende denne storentreprise, hvorefter udbyderen prækvalificerede fem virksomheder. På begæring fra en brancheorganisation gav udbyderen derefter en skriftlig begrundelse for afslagene på prækvalifikation for de øvrige virksomheders vedkommende. Denne begrundelse gik ud på, at de fem prækvalificerede virksomheder efter en samlet bedømmelse var fremkommet med de mest tilfredsstillende oplysninger om kvalitetssikring og referencer m.m., og at udbyderen af fortrolighedshensyn ikke kunne begrunde udvælgelsen yderligere.

Den pågældende brancheorganisation klagede til Klagenævnet sammen med en anden brancheorganisation. Klagerne gjorde gældende, at udbyderen ikke havde prækvalificeret de fem virksomheder, der var de bedste i henhold til de kriterier for prækvalifikation, der var angivet i udbudet, og at udbyderens begrundelse for afslagene på prækvalifikation ikke var tilstrækkelig. Udbyderen gjorde heroverfor gældende, at alle 25 virksomheder opfyldte betingelserne for prækvalifikation i henhold til udbudet, og at man havde udvalgt de fem prækvalificerede med henblik på at optimere konkurrencesituationen under tilbudsgivningen.

Klagerne fik ikke medhold. Klagenævnet udtalte, at der efter ordlyden af forsyningsvirksomhedsdirektivets artikel 31, stk. 1 (om, at bl.a. prækvalifikation skal ske efter objektive, fastlagte og tilgængelige kriterier) og efter de hensyn, der ligger bag direktivet, hverken var grundlag for at fastslå, at prækvalifikationen udelukkende skal ske på grundlag af de kriterier og regler, der er omtalt i udbudsbekendtgørelsen, eller for at fastslå, at prækvalifikationen skal ske som en proces, der fører frem til, at ordregiveren fastslår, hvilke virksomheder, der er de mest kvalificerede. Klagenævnet fandt herefter, at udbyderen havde handlet i overensstemmelse med udbudsreglerne ved at foretage udvælgelsen af de fem tilbudsgivere med henblik på at optimere konkurrencesituationen ved tilbudsgivningen mest muligt.

Klagenævnet fandt endvidere, at udbyderens begrundelse for afslagene på prækvalifikation opfyldte de krav, der efter udbudsreglerne kan stilles til en ordregivende myndighed vedrørende afgørelser af denne beskaffenhed.